

τῶν φύλλων καὶ τὸ κελεύθερον τῶν πτηνῶν εἶναι δι' ἐμὲ ἡ λαλιά σου, ἡ δὲ αὔρα τοῦ ζεφύρου μὲ ἀνακαλεῖ τὴν γλυκεῖαν πνοὴν ἣν διὰ τῶν ῥοδίνων χειλέων σου μ' ἀπέπεμπες ποτε. Μένω αὐτόθι ὥρας ὀλοκλήρους, ἀνακαλῶν εἰς τὴν μνήμην μου τὴν παρελθούσαν εὐτυχίαν μου, καὶ φανταζόμενος τὴν μέλλουσαν εὐδαιμονίαν μου ὅτε θέλω ἀξιωθῆ νὰ ἔλθω πρὸς σέ.

Δὲν ἠθέλησεν ὁ Εὐσπαλγχνος ἡμῶν Κύριος νὰ συναποθάνωμεν ὁμοῦ, καθότι ἐγνώριζεν ἐν τῇ ἀπειρῷ Αὐτοῦ Σοφίᾳ, ὅτι δὲν εἶχον τὴν δέουσαν ἀγνότητα ψυχῆς ἵνα δυνηθῶ νὰ καταταχθῶ ἐν ταῖς αὐταῖς μετὰ σου σκηναῖς· μ' ἄφησεν ἵνα μετανοήσω, καθαρῶς ἐμαυτὸν, καὶ γίνω ἄξιος τῆς μετὰ σοῦ εἰς τὴν αἰωνιότητα συμβιώσεως. Δεήθητι ὅθεν καὶ ἐπικαλέσθητι τὸν Ἰψιστον, εἰς Οὗ τὰς ἀγκάλας εὐρίσκεισαι, ἵνα μ' ἀνακαλέσῃ ὅσον τάχιον καὶ θέσῃ με παρὰ σοί, ὅπως, ἡνωμένοι ὡς καὶ πρότερον, ἐκ συμφώνου Αὐτὸν δοξάζωμεν.

I. Z. Z.

Ο ΕΥΣΕΒΙΟΣ

ἡ

Ο ΕΝΑΡΕΤΟΣ ΠΛΟΥΣΙΟΣ. (α)

Ὁ Εὐσέβιος εἶναι ἀγχίνους· καλῶς γινώσκει πότε πρέπει ν' ἀπολαμβάνῃ τὰς ἡδονὰς τῆς φαντασίας καὶ πότε τῶν αἰσθήσεων· ἔχει πάσας τὰς διαθέσεις, αἵτινες φέρουσι πρὸς τὸν ἐλεύθερον βίον, ἀλλὰ γνωρίζει νὰ σταματᾷ. Ὁ Εὐσέβιος εἶναι πλού-

σιος, νέος, εὐθυμος, ἀγαπᾷ νὰ ἐξοδεύῃ ἰδοῦ τί ἔχει κοινὸν μετὰ τῶν λοιπῶν πλουσίων. Τὰ πλούτη τοῦ ὑπηρετοῦσι τὰς ἀρετὰς τοῦ. Ἀπονέμει μετ' ἐλευθεριότητος εἰς τὴν φύσιν, εἰς τὴν κοινωνικὴν αὐτοῦ θέσιν, εἰς τὰ καθήκοντά του, ὅτι ταῦτα ἀπαιτοῦσι παρ' αὐτοῦ· ἀλλ' ἀποποιεῖται τὰ πάντα εἰς τὴν κακίαν, εἰς τὴν ἰδιοτροπίαν, εἰς τὴν παραφοράν. Διασκεδάζει καὶ αὐτὸς, καθότι ἡ ἀρετὴ τοῦ δὲν εἶναι ποσῶς αὐστηρά. Δὲν ἀποστρέφεται τὸν χορὸν· δὲν φρονεῖ ὅτι τὸ χαρτοπαίγιον εἶναι ἐφεύρες τοῦ διαβόλου· ἀλλ' ἐκλέγει διασκεδάσεις, αἵτινες παρέχουσιν αὐτῷ ἀνάπαυσιν· γνωρίζει καὶ προλαμβάνει τὴν ὥραν, καθ' ἣν αὐταὶ θέλουσι τὸν κυριεύσει· σκέπτεται ὅτι ὑπάρχουσιν ἡδοναί, ὁμοιάζουσαι πρὸς τὰ ὀγκώδη βιβλία, τὰ ὅποια μᾶλλον ὤφελοῦσιν, ὅταν συντέμνωνται.

ἔχει, καθὼς οἱ λοιποὶ πλούσιοι, τοὺς παραδείστους τοῦ (parcs), τοὺς κήπους τοῦ, τὰ ἔντρα τοῦ, τοὺς καταρράκτας τοῦ, τὰ ἀγάλματά τοῦ, τὴν πινακοθήκην τοῦ, ἀλλὰ γνωρίζει κάλλιον αὐτῶν ν' ἀπολαμβάνῃ τὰς ἐκ τούτων εὐχαριστήσεις· ὅχι διότι ταῦτα εἰσὶν ὠραιότερα καὶ πολυτελέστερα, ἀλλὰ διότι ὁ Κύριος ἀξίζει πλειότερον. Αἱ εἰκόνες αὐτοῦ ἔχουσιν ὠραιότητα, ἥτις δὲν ὀφείλεται ποσῶς εἰς τὴν τεχνικὴν τοῦ ζωγράφου γραφίδαν· ἂν τὸ μάρμαρον τῶν ἀγαλμάτων αὐτοῦ ἐμψυχοῦται καὶ φαίνεται ὅτι ζῇ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμούς τοῦ, αἰτία εἶναι ἡ καθαρὰ τῆς ψυχῆς τοῦ χαρὰ, ἥτις δίδει νέας χάριτας εἰς τὸ ἀριστοῦργημα τῆς τέχνης, καὶ ἥτις τὸν φέρει εἰς τὸ ν' ἀνακαλύψῃ ἐν τῇ φύσει ἀοράτους καλλονὰς εἰς τὰ χυδαῖα βλέμματα. Πάντα τῆς φαντασίας καὶ τῶν αἰσθήσεων τὰ ἀντικείμενα ὀφείλουσιν εἰς τὴν ἀγαθότητα τῆς καρδίας τοῦ ἀνθρώπου τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν ἐντυπώσεων καὶ τῶν θελημάτων αὐτῶν· ὁ ἥλιος εἶναι ὠραιότερος τῶν ἀντικειμένων, αἵτινα αὐτὸς ἐπιδεικνύει καὶ λαμπρύνει· οὕτως ἡ ἀρετὴ προσθέτει εἰς τὰς ἡδονὰς νέας θέληγητρα, καθότι αὕτη εἶναι πασῶν ἀνω-

(α) Young. Ἐκ τῆς Γαλλικῆς μεταφράσεως τοῦ Le Tourneur.

τέρα. ἵνα γευθῇ τις καλῶς τὰς ἡδονὰς τοῦ σώματος, ὀφείλει νὰ διατηρῇ καὶ νὰ καλλιεργῇ τὰς δυνάμεις τῆς ψυχῆς· ἡ δὲ ὑγιεὺς κρίσις βοηθεῖ τὰς αἰσθήσεις εἰς τὴν τέρψιν.

Ὁ Εὐσέβιος θεωρεῖ τὸν πλοῦτον ὡς ὑποχρέωσιν εἰς τὸ νὰ κάμνῃ περισσότερον καλόν. Ἐὰν κτίζῃ μεγαλοπρεπὲς μέγαρον, πράττει τοῦτο, οὐχὶ διὰ νὰ εὐχαριστήσῃ τὴν υπερηφάνειάν του, ἀλλ' ἵνα ευκολώτερον ἐξασκήσῃ τὰς ἀγαθοεργίας του· μετρεῖ μετὰ μεγίστης χαρᾶς πάντας τοὺς δυστυχεῖς, οὓς τρέφει ὑπὸ τὴν ἐργασίαν του, καὶ χαίρει διότι μετέβαλε δι' αὐτοὺς τοὺς λίθους εἰς ἄρτον. Αἰσθάνεται ὅτι, ἐπειδὴ ἔλαβε πολλὰ ἐξ οὐρανοῦ, ἡ κοινωνία ἀπαιτεῖ πλείοτερα παρ' αὐτοῦ, καὶ ὅτι, ἐπειδὴ εἶναι ἀνώτερος τῶν ἄλλων, ὀφείλει διὰ τοῦτο νὰ ᾔναι μᾶλλον ἐνάρετος. Τὰ πλούτη αὐτοῦ ρέουσιν εἰς τὸ στέρινον τοῦ δυστυχικοῦ δι' ὑπογείων σωλήνων. Κρύπτει ἀπὸ τὸν πτωχὸν τὴν χεῖρα, ἥτις τὸν τρέφει. Λόρατος, ἀνοίγει τὰς φυλακὰς, συντρίβει τὰς ἀλύσεις τῆς ἀθωότητος, σπογγίζει τὰ δάκρυα τοῦ δυστυχικοῦ· ἐκεῖνοι δὲ, οὓς εὐεργετῇ δὲν ἐρυθριῶσιν ἀπέναντι τοῦ ἀγνώστου αὐτοῖς εὐεργέτου. Γνωρίζει, ὅτι οὐδεὶς ἀποκτεῖ τὰς ὑψηλὰς θέσεις ἄνευ κινδύνου· ὅτι αὗται ταπεινοῦσι τὸν ἄνθρωπον, ὅταν παύσωσιν ὑψώνουσαι αὐτὸν, καὶ ὅτι ὁ οὐρανὸς, πεισματωδῶς πρὸς αὐτὰς τὰς τιμὰς, ἃς ἐπενόησεν ἡ κενοδοξία, θεωρεῖ εἰς πάσας τὰς τάξεις ἴσῃ τὴν εὐτυχίαν· ὅτι μάτην οἱ κακοὶ καὶ ἀνωφελεῖς πλούσιοι κατοικοῦσιν ὡς θεοὶ εἰς μεγαλοπρεπεῖς ναοὺς· ὅτι δὲν θέλουσι ποτὲ λατρευθῇ, ἂν δὲν φανῶσιν ἀγαθοεργοὶ καὶ ἂν δὲν παύσωσιν ἀπὸ τοῦ νὰ φαίνωνται αὐτοῦ ὡς ἀλλόκοτοι καὶ κακοποιοὶ θεοὶ, ὅμοιοι πρὸς τοὺς πιθήκους καὶ τοὺς κροκοδείλους τῆς δεισιδαίμονος Αἰγύπτου. Οἱ ἄνθρωποι εἰσὶν εὐτυχεῖς κατὰ τοσοῦτον μᾶλλον, καθόσον εἶναι ἐπιρρεπέστεροι εἰς τὸ πράττειν τὸ ἀγαθόν· ἡ δὲ δικαία φύσις ἀμείβει τὸ ἀνώτερον καθήκον διὰ τοῦ ἀνωτέρου βαθμοῦ τῶν ἡδονῶν.

Ὁ Εὐσέβιος ἀγαπᾷ τὰς διανοηδάρσεις· ἀλλ' ἡ ἀγάπη αὐτὴ ὀδηγεῖται ὑπὸ τῆς ὀρθῆς κρίσεως. Γνωρίζει νὰ τὰς ἐκλέγῃ καὶ ἄλλας μὲν αὐτῶν ὑποδέχεται μετ' ἀπεριγράπτου χαρᾶς· ἄλλας μετὰ προφυλάξεως· ἄλλας ἀπορρίπτει μετὰ φρίκης. Αἱ ἡδοναὶ τῶν διεσθαρμένων ἀνθρώπων ἐκπνέουσιν ἅμα τῇ ἀπολαβῇ, καὶ δὲν ἀφίνουσιν εἰμὴ τὴν μεταμέλειαν· ἐνῷ αἱ ἡδοναὶ αὐτοῦ διατηροῦνται καὶ μετὰ τὴν ἀπολαβὴν· ἡ δὲ ἀνάμνησις τῶν εἶναι γλυκεῖα ὅσον καὶ τὸ αἰσθημα αὐτῶν.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ ΕΜΜΕΤΡΟΣ

τοῦ ΙΑ'. Εἰδυλλίου τοῦ Θεοκρίτου.

Κ Τ Κ Λ Ψ. (α)

Φάρμακον ἄλλο οὐδὲν πρὸς τὸν ἔρωτα ἔστι, Νίκη, οὐτ' ἀλειφὴ οὔτε κόνις, νομίζω, εἰμὴ μόν' αἱ Μοῦσαι. Εὐκόλον τοῦτο κ' εὐχάριστον γίνεταί εἰς τοὺς ἀνθρώπους, πλὴν ἄλλ' ἡ εὐρεσις τούτου εἰς πάντα δὲν εἶναι ῥαβδία. Σὺ δὲ στοχάζομαι ὅτι καλῶς τὸ γνωρίζεις· διότι εἰς ἱατρὸς καὶ ἐξῆχος φιλεῖσθ' ἀπὸ πάσας τὰς Μοῦσας.

Οὕτω λοιπὸν ὁ ἡμέτερος Κύκλωψ Πόλυφημος πάλα κατεπραυνέτο, τῆς Γαλατείας ὁπότε ἤρᾳτο, τρεῖς ἀπαλὴν· τοὺς κροτάφους καὶ χεῖλην τοῦ ἡδὴ ἐκφυῶν Ἐπασχε δ' ὄχι μελόγευς γλυκεῖς, ἢ τὴν κούρην σολίζων, εἴτε καὶ ἀνθὴ προσφέρων, ἀλλὰ μ' ἐλεθρίαν μανίαν· Πάντα δὲ εἶχ' ἐν παρέργῳ. Πολλὰκις τὰ πρόβατα μανα ἐκ τῆς βοσκῆς εἰς τὴν μάνδραν ὑπέστρεψαν· οὗτος δὲ ψάλλων

(α) Ὁ μὲν Κύκλωψ αὐτὸς οὗτος ἐστίν, οὗ καὶ Ὀμηρὸς μνημονεύει, ὁ ἀνδρεσάγος ἐκείνος δηλονότι καὶ ἀθερίστια εἰδώς, υἱὸς τοῦ Ποσειδῶνος καὶ τῆς νύμφης Θεώσης, κατοικῶν ἐπὶ τῆς Σικελίας, καὶ ὃν ἐτύφλωσεν ὁ Ὀδυσσεύς. Ἡ δὲ ἐρωμένη αὐτοῦ Γαλατεία, θεὰ ἦν αὕτη θαλασσία, θυγάτηρ τοῦ Νηρέως καὶ τῆς Δωρίδος, ἥτις ἑμὸς δὲν ἑσπερῆεν εἰς τὴν τοῦ Πόλυφμου ἔρωτα. Ἦσαν δὲ οἱ Κύκλωπες γένος ἀνθρώπων φοβερὸν καὶ τερατώδες, ἕνα μόνον ἔχοντες ὀφθαλμὸν ἐπὶ τοῦ μετώπου. Ἐκ τούτων δὲ τρεῖς κατεσκεύαζον τοὺς κεραυνούς τοῦ Διὸς. Σ. τοῦ Μ.